

עיריית נתיבות

לשכת מנכ"ל העירייה

פרוטוקול ישיבת מועצה

שלא מן המניין מס' 17

מיום רביעי, י"ג בסיוון תשע"ג, 22.5.2013

השתתפו ה"ה:

- ראש העירייה	יחיאל זוהר
- חבר המועצה	רון שטרן
- חבר המועצה	דני אזולאי
- חבר המועצה	אנטולי אברבוך
- חבר המועצה	חיים הרוש
- חבר המועצה	רחמים חניה
- חבר המועצה	יאיר דהן
- חבר המועצה	יצחק בשני
- חבר המועצה	מאיר שנאור
- חבר המועצה	אבי מור-יוסף

מוזמנים קבועים:

- מנכ"ל העירייה	משה מימון
- גזברית העירייה	מזל רוטשטיין
- יועץ משפטי	עו"ד יריב סומך
- מבקר העירייה	שמעון אלון

חסרים:

- חבר המועצה	איליה אטינגר
- חבר המועצה	משה אילוז
- חבר המועצה	יצחק אפשטיין
- חבר המועצה	דוד פורטל
- חבר המועצה	אייל מסיקה

סדר היום:

1. אישור דו"ח מבקר העירייה לשנת 2011.
2. אישור תב"ר ממושרד התחבורה לשבילי אופניים בסך 4,186,704 ₪ (מחוץ לסדר היום).

מר מאיר שניאור: פרשת נשא, פרשה אחרונה שקראנו, 176 פסוקים, הפרשה הכי ארוכה בתורה. פרק ז' הוא 70 פסוקים. שבעים 70 פסוקים, שחוץ מראש השבט והנשיא, הכל חוזר על עצמו. 70 פסוקים חוזרים על עצמם, ונשאלת השאלה, וכל הנושאים זה 70 פסוקים רצופים, פרק ז'... יש איזה תג מיותר בתורה. כל זאת ועוד תילי תילים של הלכות. תגים, על כל תג ותג יש לחימה. מסבירים את זה ככה. הפשט הקטן, שכל שבט ושבט קיבל את החלקה שלו ואת המנה שלו שווה בשווה, שלא זה יאמר למה זה קיבל ככה, זה קיבל ככה. כולם שווים במלוא מובן המילה. אז כך גם אנחנו, אם אנחנו נמצאים, לא משנה באיזה מקום, אנחנו צריכים להרגיש שווים במובן מסוים. ולא אם אנחנו עכשיו איזה ראש שבט. לא. אנחנו בני שווים, יש לנו עיניים, אוזניים, אף, לכולם אותו דבר. ובעזרת ה', שלא נרגיש איזו יוהרה מסוימת אחד כלפי השני, ונקבל את הגאולה בקרוב בעזרת ה'.

מר שמעון אלון: הם הקריבו אותו דבר. אותו קורבן הביאו.

מר מאיר שניאור: הכל, הכל.

1. אישור דו"ח מבקר העירייה לשנת 2011.

מר שמעון אלון: הדו"ח לשנת 2011, נבדקו מספר נושאים שמלבד הפרק המקדים שמתעסק בנושא של התפתחות היישוב, ממש נבדקת כל מחלקה ומחלקה, את היקף הפעילות שלה, היא נבדקת כל מחלקה לפי פרמטרים על פי הפעולות שהיא עושה. אם זה מחלקת התכנון והבנייה, הנושא של ההיתרים, מספר הישיבות. אם זה נושא של תברואה, עומס או גודל הפעילות של אותה מחלקה מבחינת פינוי אשפה, מחזור, טיפול בנושא תברואי, הנושא הווטרינרי. הוא כמעט מקיף כל מחלקה והיקף הפעילות שלה, כדי לתת תמונה על היישוב, על הפעילות שלו, לפני שנכנסים לנושא של תקציב ושל הדו"ח עצמו במה הוא מתעסק. וגם הנושא של התקציב, אני לוקח את התקציב ונותן את ההיבטים בעיקר המעניינים, אם זה נושא של הכנסות, נושא של הוצאות. מה היעדים שבונה המועצה מבחינת

ההכנסות שלה, על מה היא בונה, לאיזה תקציב היא רוצה להגיע.

ואז מגיעים דו"חות הביקורת שלי, שאיתם אני נכנס בדרך כלל בנושא של פרטי פרטים. הפעם התעסקתי בהתנהלות הכספית של הישיבה התיכונית למשך שנתיים-שלוש. בדקתי את התקופה שהיתה למרכז ישיבות בני עקיבא, ואחר כך בדקתי את התקופה שהישיבה התנהלה כגוף עצמאי מבחינת הנושא הכספי, המשק הכספי שלה. אחר כך לקחתי את הנושא הזה של רישום לגני הילדים, איך מתבצע.

מר יחיאל זוהר: שמעון, רק ברשותך להקלטה. הישיבה שלא מן המניין 17, יש קוורום והיא מתחילה ברגע זה. לפחות לגבי ההקלטה, יש קוורום והישיבה מתחילה כרגע. ואפשר לצרף אליה את דברי התורה מה שנאמר עד עכשיו. אין שום בעיה.

מר אבי מור יוסף: רגע, ובדקת גם ל-2009 משהו גם, לא? יש חשבונות שם של 2009, כל מיני דברים.

מר שמעון אלון: כן, כן. לא, אני מתכוון על שנות לימוד. אני לא נכנס לזה. לגבי שנות לימודים של הישיבה התיכונית. אני לא מתכוון לשנה קלנדרית, אלא לשנת הלימודים תשע"א-תשע"ב. בדקתי שם את הפעילות הכספית, הנושא של רכישות, הנושא הזה של הגבייה הכספית מההורים, איך היא מתבצעת, כיצד אפשר לבדוק את הגבייה מול הפעולות או השירותים שהישיבה נותנת להורים, איך המבנה של ועד ההורים, יחד עם הנהלת בית הספר, איך העסק מתפקד. הנושא של חתימות, של הזמנות טובין, רישום הטובין. הקפתי כמעט את כל המערכת. נכנסתי לנושא של החשבונות, נכנסתי אפילו לנושא של שכר לימוד, כאשר הופתעתי שאחד המורים דווקא לא שילם אף פעם שכר לימוד. והוא כמעט השתתף בכל האירועים, זה מאוד מעניין. אני חושב שהמורה הזה לא קיים היום כבר במערכת.

הישיבה גבתה קרוב ל-5,000 ₪ מכל תלמיד בשנה הראשונה, כאשר היתה כפופה למרכז בני עקיבא. הסכום הזה ירד שנה לאחר מכן. כי הנושא של ה... שהוא החלק הכי כבד, הפסיק. בהתאם לכך אני ריכזתי את הפעילויות מה ניתן או מה לא. צריך לעיין בדו"ח ואז תראו.

דבר נוסף ושלישי זה הנושא של ביקורת בבריכת השחייה. ערכתי ביקור בעצמי בבריכת השחייה, בדקתי, עשיתי קצת תשואל של המתרחצים, איך העסק עובד, והבאתי את זה לידיעת מנכ"ל העירייה, מנכ"ל העירייה הגיב. אני נתתי המלצות כמעט לכל נושא, ואני רוצה לציין שבכל נושא יש מסקנות והמלצות. היתה ביקורת שלי, אני אשמח לשמוע הערות. אני לא רוצה להלאות אתכם ולהקיף את כל הדו"ח מא' עד ת'. כי זה לא הגיוני, אפשר לקרוא ולהתייחס. אבל אני מוכן לענות על שאלות ולהתייחס לכל נושא.

מר אבי מור יוסף: אני רוצה להתייחס לדו"ח מבקר העירייה לשנת 2011. שמעון, הרי אתה יודע את החוק.

מר שמעון אלון: את החוק, כן.

מר אבי מור יוסף: אתה יודע, אתה מכיר את החוק, אתה מכיר את פקודת העיריות. מתי... דו"ח לראש העירייה. אתה צריך למסור אותו ב-1.4.

מר שמעון אלון: לא, יש מכתב נלווה לדו"ח.

מר אבי מור יוסף: איפה מכתב נלווה?

מר שמעון אלון: לא, הוא לא מופיע בדו"ח. כשאני מגיש את הדו"ח, המכתב הזה לא נקרא. אני יכול לתת לך אותו.

מר אבי מור יוסף: בוא אני אגיד לך מה הבעיה. הדו"ח הזה, אני הייתי אמור לקבל אותו לפני 11 חודשים. אתה יודע מה, לפני 9 חודשים.

מר שמעון אלון: אני אסביר לך איך זה עובד.

מר אבי מור יוסף: אני אסביר. אתה מוסר את הדו"ח לראש העירייה ב-1.4. אתה מסכים איתי?

מר שמעון אלון: זה לא בדיוק.

מר אבי מור יוסף: מה זה לא בדיוק? זה החוק. זה ב-1.4. תוציא למהו

אחר...

מר שמעון אלון: הוא צריך להתייחס.

מר אבי מור יוסף: רק שנייה. ראש העירייה, תוך 3 חודשים מעיר את הערותיו. אתה מסכים איתי?

מר שמעון אלון: נו.

מר אבי מור יוסף: הוא רשם את ההערות. נעביר אותו לוועדת ביקורת ולחברי מועצת העיר. בסדר?

מר שמעון אלון: כן.

מר אבי מור יוסף: זאת אומרת, ב-1.7.12 הדו"ח הזה היה צריך להיות אצלי. אלא אם כן אני מבקש שהיועץ המשפטי פה שיתקן אותי. כי את הדו"ח הזה סך הכל קיבלתי אותו פה, ביום ראשון קיבלנו אותו.

מר שמעון אלון: מתי?

מר אבי מור יוסף: ביום ראשון.

מר שמעון אלון: אוקיי, אני יכול להגיד-

מר אבי מור יוסף: תראה, אני לא רוצה גם להאשים את יחיאל. כי אמר מיליון פעם לאנשים 'תעבירו דו"חות בזמן ועניינים'.

מר יחיאל זוהר: לא, לא. אני אמרתי עכשיו למשה מימון שיילך יבדוק עכשיו מתי הוא קיבל.

מר אבי מור יוסף: לכן שמעון, באמת צריך להיות מכתב שאתה כותב מכתב.

מר רחמים חניה: הנה, זה לפני שנה.

מר אבי מור יוסף: לא, זה של ראש העירייה. אל תתבלבל.

מר רחמים חניה: לא, הוא קיבל את המכתב קודם.

מר אבי מור יוסף: עזוב, עזוב. שמעון, אתה כותב מכתב לראש העיר, מן הראוי שיהיה תאריך. אתה מסכים איתי? זה דבר אחד.

מר שמעון אלון: תקשיב. אני כורך את הדו"ח. אני במכתב הזה לא יכול

לכתוב את התאריך, כי אם אני מכניס אותו פנימה, הוא... אז יש לי... יש מכתבים שאני מפיץ את הדו"ח.

מר יחיאל זוהר: שמעון, שמעון, יש לי שאלה. בוא, עזוב אותי עכשיו מהסברים. מתי הדו"ח הזה דנו בו בוועדה?

מר אבי מור יוסף: הוועדה גם לא ירבה. איפה הפרוטוקול?

מר שמעון אלון: יביא לך אותו.

מר אבי מור יוסף: מה זה תביאו? שמעון.

מר שמעון אלון: לא אני. אני לא אחראי.

מר יחיאל זוהר: רגע, אבל דקה, הוא יבוא עם הנתונים.

מר שמעון אלון: אני לא אחראי להעביר לך, לא מסמכים, לא כלום. אני אחראי להעביר לך את הדו"ח.

מר אבי מור יוסף: דרך אגב, החוק אומר, אם ראש העירייה לא מעביר, אתה צריך להעביר.

מר שמעון אלון: לא, אני לא מעביר.

מר אבי מור יוסף: כתוב בחוק.

מר שמעון אלון: אני כותב למנכ"ל העירייה.

מר אבי מור יוסף: לא, סלח לי. מבקר העירייה יעביר לחברי מועצת העיר.

מר שמעון אלון: לא, מבקש ממנכ"ל העירייה להעביר.

מר יחיאל זוהר: זה ויכוח לא ראוי. השאלה האם פעלת להכנת הדו"ח הזה בזמן?

מר שמעון אלון: כן.

מר יחיאל זוהר: האם הבעיה היא לא אצלך?

מר שמעון אלון: הדו"ח הגיע אליכם בזמן.

מר משה מימון: אני אגיד לכם שוועדת ביקורת דנה בדו"ח הזה, אם אני זוכר לקראת חודש ספטמבר שנה שעברה או אוגוסט שנה שעברה.

מר אבי מור יוסף: איפה הפרוטוקול?

מר משה מימון: רגע, רגע.

מר אבי מור יוסף: משה, מה זה רגע?

מר משה מימון: מה שמובא לפה זה אישור הדו"ח.

מר אבי מור יוסף: משה, אני חייב בדו"ח הזה לדון בהמלצה של ועדת הביקורת וגם במסקנות שלה.

מר משה מימון: סליחה. הוועדה דנה בדו"ח הזה. לפי לוח הזמנים בצו העיריות רשום ככה.

מר אבי מור יוסף: איפה זה? תוך חודשיים אחרי שראש העירייה.

מר משה מימון: רגע. אגב, זה נכון שהדו"ח הזה היה צריך להתאשר מקסימום בחודש אוקטובר שנה שעברה. בסדר.

מר אבי מור יוסף: מה אנחנו נמצאים היום?

מר משה מימון: תשמע, בכל אופן, שנה של הבחירות זה היה.

מר אבי מור יוסף: לא, בוא אני אגיד לך משה, זו לא הבעיה. תקשיב, אתה יודע מה הבעיה? זה לא משנה שהדו"ח הזה, אתה יודע, הגיע אליי חודש או חודשיים... הגיע אליי כשנה לאחר-

מר יחיאל זוהר: היה מביא אותו לפני שנה-

מר משה מימון: לא, אי אפשר...

מר יחיאל זוהר: במועד שלו.

מר אבי מור יוסף: ודאי, תביאו אותו במועד.

מר משה מימון: המועד שלו היה בנובמבר.

מר יחיאל זוהר: ... למה לא?

- מר משה מימון:** למה? – אחר כך אני אגיד לך למה.
- מר יחיאל זוהר:** לא, אז תגיד לי, נו באמת. בוא נחסוך את כל השאלות. אם יש איזושהי בעיה אובייקטיבית.
- מר משה מימון:** לא, לא. אין שום בעיה. אגב, הדו"ח לא שונה. מאז שכתבו אותו, לא שונה.
- מר יחיאל זוהר:** ... בזמן.
- מר משה מימון:** אף אחד לא עשה קוסמטיקה.
- מר אבי מור יוסף:** למה אני שואל את השאלות האלה? בוא אני אגיד לך, אני לא סתם שואל. תראה, יש פה תאגיד גדול. מועצה זה תאגיד ענק, ארגון גדול. ראש העיר יש לו מיליון בעיות על הראש, אבל יש לו אנשים מקצועיים מסביב שאמורים לבצע את העבודה. אם אני רואה שדו"חות לא מגיעים בזמן, תשמע, יש לו פה בעיה של יעילות, אני לא יודע מה. אתה מבין? לא יכול להיות שדו"ח כזה לא יגיע בזמן. כשאתה מוסר אותו לראש העירייה ב-1.4, ראש העירייה עד 1.7 רושם את הערותיו, מוסר אותו לוועדת ביקורת, ועדת ביקורת תוך חודשיים דנה בזה, הסיקה מסקנות ומביאים את זה למועצת העיר. בוא נאמר בחודש תשיעי, משהו דבר כזה צריך לבוא למועצת העיר.
- מר שמעון אלון:** עכשיו תקשיב, מתי מסרתי את הדו"ח? אין לי פשוט את זה בתיק, אבל יש לי מכתב...
- מר משה מימון:** סליחה, סליחה זה לא תוך חודשיים. כתוב ככה, סליחה. הוועדה לענייני ביקורת תדון בדו"ח המבקר והערות ראש העירייה, תוך חודשיים מיום שנמסרו לה הערות ראש העיר. ותדון הוועדה בדו"ח המבקר, תגיש למועצה לאישור סיכומיה והצעותיה עד תום 5 חודשים ממועד המצאתו.
- מר אבי מור יוסף:** יפה, 3 חודשים שראש העירייה...
- מר משה מימון:** סליחה. לא, לוועדה.
- מר שמעון אלון:** לא, לא, לא, משה.

מר משה מימון: אתה יודע מה המחוקק אומר גם, שהדוח הזה, אתה יודע מה? ידונו בו לא יאוחר מ-7 חודשים מאז שנמסר לראש העירייה. אז יפה, מה 1.4 וה-1.11 לא דנו בכלל בדו"ח.

מר שמעון אלון: זאת אומרת, יולי-אוגוסט-

מר אבי מור יוסף: לא דנו בו בכלל. אתה מסכים איתי?

מר שמעון אלון: מי לא דן בו?

מר אבי מור יוסף: המועצה. כתוב 'לא יאוחר מ-7 חודשים'.

מר שמעון אלון: בסדר, אבל ברגע שלא דנו.

מר אבי מור יוסף: זה בסדר? זה לא בסדר. לא יאוחר מ-7 חודשים. בבקשה, יש יועץ משפטי. זאת אומרת, גם אם אתה מביא לי אותו בדצמבר 2012, אני אומר לכם 'רבתיי, אתם לא יודעים לעשות את העבודה, לא פועלים על פי דין, אתם לא יודעים'. חבר'ה, זה לא טקסס ולא אפשרות. חבר'ה, סך הכל אני מדבר על הנושא הזה של הנהלים, כמעט קדנציה שלמה, וכל המטרה שלי זה לפעול ולהיות שותף וכיוצא בזה. ואני לא מאשים את ראש העירייה בנושא הזה. חבר'ה, האנשים המקצועיים ש... כל אחד צריך לבצע את תפקידו נאמנה לכל עניין ודבר. היועץ המשפטי רואה שזה לא אושר, מה הבעיה להרים טלפון לראש העיר, להגיד לו תשמע, אתה... מבקר העירייה, המנכ"ל שאחראי על כל הנושא...

מר יחיאל זוהר: רגע, דקה אחת.

מר שמעון אלון: חמישי, שישי, שביעי, שמיני, תשיעי, עשירי, אחד עשרה.

מר אבי מור יוסף: זה בכלל לא צריך לדון בו, לא יאוחר מ-

מר יחיאל זוהר: אבל מה, זה 5 חודשים.

מר אבי מור יוסף: מה 5 חודשים? עברו יותר. יותר, 6,7 חודשים.

מר שמעון אלון: לא, לא, עד... יכול להגיע.

מר אבי מור יוסף: 7 חודשים מאז שמסרת-

- מר יחיאל זוהר:** לא, לא, בדקתי עד סוף נובמבר אפשר להגיש אותו רסמי.
- מר אבי מור יוסף:** לא יאוחר מזה.
- מר יחיאל זוהר:** אם לא הגישו אותו עד סוף נובמבר-
- מר אבי מור יוסף:** זה עניין של יעילות, רבותיי, של עבודת מטה.
- מר יחיאל זוהר:** עכשיו אני אשאל אותך שאלה אחרת. הוצאתי התייחסות?
- מר שמעון אלון:** תראה, ההתייחסות שלך הגיעה אליי ב-20.5.
- מר משה מימון:** סליחה... ישיבות מועצה.
- מר יחיאל זוהר:** תקשיב רגע, אני ב-20.5-
- מר שמעון אלון:** הוא נתן לי את התגובה שלו, כי היא חייבת להיכנס לדו"ח.
- מר יחיאל זוהר:** היא כתובה.
- מר שמעון אלון:** טרם הגיש את הדו"ח, עם הערותיו.
- מר יחיאל זוהר:** דקה, דקה, שמעון.
- מר אבי מור יוסף:** רגע, אתה מגיש דו"ח ב-1.4, לא ככה עושים. לא שמעון. ב-1.4 ראש העיר יש לו 3 חודשים למסור את הערותיו על הדו"ח, מעביר אותו לוועדת ביקורת לחודשיים.
- מר שמעון אלון:** אני נותן לו את הדו"ח לפני. אבל הערותיו אני רוצה שייכנסו לדו"ח. לכן אני מעכב את ההעברה לזה בחודש אחד.
- מר אבי מור יוסף:** לא, לא, לא. מה הוא מעיר? מעיר בדף אחד. הוא מצרף אותו... זה לא משנה.
- מר משה מימון:** תעבור לדו"ח, אבי.
- מר יחיאל זוהר:** אני אומר את הדברים שנוגעים אליי. אני רק יכול

להצטער על זה שהאיחור הזה קיים. ואני אומר לכם על השולחן, לא היה שום צורך בלסחוב את זה עוד 5 חודשים ולא... כן ישיבה, לא ישיבה, לא היה שום צורך. יכולנו לאשר את זה בנובמבר, היינו פה, לא היינו בחו"ל, היו פה כולם. לא היתה שום סיבה אפילו שבוע לדחות את זה.

מר משה מימון: מי שאשם זה ראובן פיניש...

מר יחיאל זוהר: עזוב, אני לא מאשים אף אחד. לא ראובן פיניש ולא אף אחד. אני שואל אתכם כרגע, לגופו של עניין, יש לנו איזושהי התייחסות לדו"ח עצמו חוץ מההערה העקרונית והיא מאוד משמעותית, כי אני אגיד לך איפה הבעיה שלי. הבעיה שלי זה לא באיחור של הדו"ח. הבעיה שלי שגם אם אני רוצה לבדוק עכשיו אם חלק מהתקנות האלה תוקנו, אני כבר מקבל את זה באיחור. כי יכולתי בסוף שנה לבוא למשה, להגיד לו 'אתה יודע מה? תעשה בדיקה עם מה שתוקן מתוך הטענות'.

מר שמעון אלון: אבל אחרי שעובר מועד הדיון בדו"ח, באופן אוטומאטי מתחילים להתכנס ולטפל בליקויים.

מר יחיאל זוהר: הם התקדמו, התקינו מצלמות, עשו כמה דברים.

מר משה מימון: שמו שם מצלמות איפה ש...

מר שמעון אלון: עשו תיקון לחלק מהדברים. אבל למה אני לא יכולתי להיות יותר מסודר. ולבוא עכשיו להגיד לו 'אדוני, עם כל הכבוד לך, נכון, איחרנו 3-4 חודשים, 5 חודשים, אבל 90% מהדו"ח הזה כבר טיפלנו'. אני לא אוכל להגיד את זה, אתה יודע למה?

מר שמעון אלון: למה לא?

מר משה מימון: זה מופיע... אפילו בהערות...

מר שמעון אלון: תוקנו חלק מהדברים. תוך כדי הביקורת תוקנו.

מר יחיאל זוהר: דקה, דקה.

מר אבי מור יוסף: תשמע, הדו"ח הזה צריך להיות מוגש. אתה יודע מה?

אני לא רוצה לדבר, לפחות אולי 10 ימים, שזה נתתי את המעט שבמעט שבמעט. למרות שהיה צריך להיות...

מר יחיאל זוהר: בואו לא ניכנס עכשיו.

מר אבי מור יוסף: דבר נוסף, יחיאל, מה עם הפרוטוקול של ועדת ביקורת? ועדת ביקורת צריכה לדון בדו"ח הזה.

מר יחיאל זוהר: דקה, דקה, דקה. קודם כל, אני רוצה לומר דבר אחד. מבחינתי, צריך לעשות בדיקה כרגע מה מתוך זה כבר בוצע. זה מדובר בכל זאת... 2011. עכשיו בוא תענה לשאלה על פרוטוקול הוועדה.

מר משה מימון: הפרוטוקול לא אצלי, אני לא ועדת ביקורת.

מר יחיאל זוהר: אצל מי? קיים פרוטוקול? לא קיים? מה?

מר אבי מור יוסף: צריך לאשר אותו.

מר משה מימון: לא צריך לאשר אותו. צריך לאשר רק את ה-

מר אבי מור יוסף: צריך לדון, משה.

מר משה מימון: אבי, סליחה.

מר אבי מור יוסף: יש יועץ משפטי, בבקשה.

מר משה מימון: צריך לאשר רק את המלצות מבקר העירייה בדו"ח. זה רק שמאשרים. מבקר העירייה הכין דו"ח ביקורת.

מר אבי מור יוסף: איפה?

מר משה מימון: סליחה רגע. אתה תמיד מחפש את הצד המנהלי.

מר אבי מור יוסף: אני לא מחפש שום דבר, משה. חס וחלילה.

מר משה מימון: סליחה, יש פה דו"ח ביקורת.

מר אבי מור יוסף: אני רוצה שתעבדו בצורה מסודרת.

מר משה מימון: סליחה, הצו אומר שמועצת העיר צריכה לדון בדו"ח מבקר העירייה ולאשר את המלצות המבקר.

- מר אבי מור יוסף:** משה, איפה הדו"ח של ועדת הביקורת?
- מר יאיר דהן:** הוא יבוא לאישור בישיבת המועצה הבאה.
- מר משה מימון:** תשאל את יו"ר הוועדה.
- מר אבי מור יוסף:** עשו ועדה.
- מר יחיאל זוהר:** היתה ישיבה?
- מר יאיר דהן:** כן.
- מר יחיאל זוהר:** ישבתם, דנתם? לא יצא פרוטוקול?
- מר יאיר דהן:** לא, לא יצא פרוטוקול.
- מר יחיאל זוהר:** או שהוא לא הודפס?
- מר משה מימון:** לא, לא, יש פרוטוקול. אבל אני לא... לא יודע.
- מר יחיאל זוהר:** אז ההצהרה פה של 2 אנשים, גם של המבקר וגם שלך, אתה אומר שיש פרוטוקול. בואו נתקדם קדימה.
- מר משה מימון:** הוא יו"ר הוועדה.
- מר יחיאל זוהר:** הפרוטוקול לא ישנה לך כלום.
- מר אבי מור יוסף:** לא, כי אני רוצה לדעת אם ועדת הביקורת, מה ההמלצות שלה.
- מר יחיאל זוהר:** לא משנה.
- מר יאיר דהן:** המלצות אישרנו. הכל בסדר.
- מר שמעון אלון:** אני פשוט לא... אני ראיתי את הפרוטוקול של הוועדה.
- מר יחיאל זוהר:** ב-2 הדברים הוא צדק, היה צריך להיות פה גם הפרוטוקול וגם הסיפור הזה של המועדים. אני אומר, בלי שום ספק, לא היתה שום סיבה הגיונית או נראית לעין למשוך את זה עוד כמה חודשים. בשביל מה? לא היה צריך. אז עכשיו, אני לא יודע מי, ואני לא רציתי לבדוק... פיניש, כי הוא אומר-

- מר משה מימון:** לא, לא, לא, סתם. אני סתם צחקתי, נו.
- מר יחיאל זוהר:** בואו נלך עכשיו לגופו של עניין. הנושאים הובאו בפני הוועדה, הפרוטוקול, תמצאו אחר כך את ההעתק, תתנו לו אותו. בוא נראה כרגע מה יש לנו לגופו של עניין.
- מר אבי מור יוסף:** אני קראתי את זה. אני רק רוצה להגיד באמת ישר כוח לשמעון אלון מבקר העירייה.
- ???:** תראה איזה ספר יפה.
- מר שמעון אלון:** בשביל זה אני מאחר גם בדו"ח, בגלל העבודה.
- מר אבי מור יוסף:** אני אין לי עניין חס וחלילה לנגח את אף אחד. אני רוצה לעבוד ולבחון באופן אפקטיבי. אין ספק שנעשתה פה עבודה והשקעה ניכרת ממש בדו"ח מבקר העירייה, טבלאות מבחינת סיכומים, מבחינת נתונים. זה אין מה לדבר, כל הכבוד, זה דבר אחד. דבר שני הייתי רוצה לדעת מבחינת מי שאחראי על הנושא הזה של ועדת הליקויים, האם כל הליקויים שהיו פה למשל, האם תוקנו.
- מר יחיאל זוהר:** לא, לא כולם. עניתי לך. לא כולם תוקנו בוודאות. חלק ניכר תוקן. אני רוצה שאחרי שאנחנו נאש אותו כרגע, המנכ"ל חייב לקחת על עצמו לזמן את כל הגורמים שמעורבים בדו"ח, כל דבר שתוקן – לסמן, לדווח מה תוקן מה לא תוקן. אנחנו מזמנים-
- מר אבי מור יוסף:** את התגובה של מנכ"ל העירייה למשל בנושא בטיחות, אמר שחלק מהליקויים למשל תוקנו. ואני בנושא בטיחות, דבר שמאוד עדין... בוא תגיד לי מה תוקן שם.
- מר משה מימון:** אתה מדבר על בריכת השחייה? אז אני אומר לך, מאז הביקורת, בריכת שחייה בנתיבות, בריכות לא נפתחות, אלא לאחר שאני מקבל באופן אישי מציון עמיר הממונה על הבטיחות של העירייה, מכתב שהוא כותב שהוא בדק את הבריכות והן עומדות בכל תנאי הבטיחות שמופיעות בצו העיריות. אני קיבלתי ממנו לפני 3 ימים מכתב כזה, שהוא בדק את הגדרות, בדק את המתקנים והכל עובד.

מר יחיאל זוהר: דרך אגב, בלי קשר לבריכות שחייה, מושקעים עכשיו בעיר קרוב למיליון ₪ אם לא יותר רק בנושא בטיחות במדרכות. אם שמת לב, כל מקום שאתם עוברים, העליות, הירידות האלה זה הכל עניין של בטיחות, ומה שעושים בתחנות, והשלטים ליד התחנות. כל הדברים האלה...

מר אבי מור יוסף: משה, זה עניין, מכתב, יש פה מרצפות שקועות שמהוות מכשול. תוקן?

מר משה מימון: בטח שתוקן.

מר אבי מור יוסף: אין בעיה, כל הכבוד. אני רוצה לדעת. מה לגבי מעקות האחיזה ללא הגנה...? אוקיי? היעדר שילוט קבוע.

מר יחיאל זוהר: של מה?

מר אבי מור יוסף: של זמני...

מר שמעון אלון: ... מהדו"ח של הבריכה.

מר אבי מור יוסף: מקלחות חובה... שהן לא פועלות.

מר יחיאל זוהר: בוא נעה את הקצר. כמה זמן ייקח לך עכשיו לבדוק לי, עם כל אנשי המקצוע, מה בוצע, מה לא בוצע? בשבילי, לא בשבילו.

מר משה מימון: שבוע.

מר יחיאל זוהר: תוך שבוע אני יכול לקבל מה מתוך הדו"ח הזה עד היום לא בוצע?

מר משה מימון: כן.

מר יחיאל זוהר: ואז מה? מה שצריך בטיחות אתה...?

מר משה מימון: אבל יחיאל-

מר יחיאל זוהר: תן לי להוביל את זה לאן שאני רוצה. מתוך הדו"ח הזה, אתה יודע מה, אני אגיד מילה גסה, לא מעניין אותי מה כתוב בו, בסדר? מעניין אותי סיפור של בטיחות שמחר אם יקרה משהו אני לא אקבל תביעה. האם אתה

יכול להגיד לי בעוד שבוע 'כל נושאי הבטיחות הסתיים הדיון, נגמר, דנו, בדקו, עשו, תוקנו?' אם כן, אז בסדר. כי אם לא, אז מה? אתה חושב שאם נענה לו יותר יפה זה יפתור את הבעיה?

מר משה מימון: לא שתתחייב תוך שבוע.

מר יחיאל זוהר: לא שבוע, 15 יום.

מר משה מימון: התשובה היא כן.

מר אבי מור יוסף: משה, אם זה לא תוקן, זה גם בסדר. רק תגידו את האמת. כשאתה כותב פה חלק, אז תגיד איזה חלק מדובר.

מר משה מימון: אבי, אבי. נושא הבטיחות, אם לא יהיה בסדר, אני אסתדר, לא אתה.

מר יחיאל זוהר: אני אגיד לך משהו כבר עכשיו. הנה אני אומר לך משהו. אני יודע על ליקוי של... קשה ביותר שקיים בעיר, שעוד לא טופל. אני אגיד לכם על מה מדובר. יצא תקן מחייב שזכוכית חייבת להיות כפולה עם או חיסום או מדבקה באמצע. בדקנו את כל מוסדות הציבור שלנו, משהו כמו 20% מכלל המוסדות עדיין עם השמשות והזכוכיות... עד שלא קורה כלום, הכל בסדר. אבל אם מישהו יעמוד... ומישהו יזרוק אבן וזה ייפול לו על הצוואר, חותך לו את הראש. אז לכן השאלה, למה אני אומר? תן לי עכשיו בדיקה של 14 יום, תגיד לי מה הליקויים, ותגיד לי מה תוקן או לא תוקן. אני אחליט מה לקחת על המצפון שלי ועל האחריות שלי.

מר משה מימון: קיבלת.

מר יחיאל זוהר: זהו, זה מה שאני רוצה. תן לי את החומר. אתה יודע מה? יש דברים שאני אגיד לך 'אין לי כסף לבצע, אני לא מבצע אותם, אני לא אחראי'. או שיש לי חשש מאוד שחלילה יקרה משהו ואני אבצע באופן מיידי. מילאו לנו את העיר במעקות בטיחות. עד שהתווכחתי, הפוך, עכשיו אני אומר לך משהו הפוך, התווכחתי פה עם הפיקוח ועם כל העולם, ואמרתי '... צריך מעקות'. אמרתי איך יכול להיות? אנחנו מסתובבים בכל הערים בארץ, חצי מהכיכרות בלי

מעקות, מקומות בלי מעקות. שמעון עזריאל היה תוקע לנו מעקות בכל מקום. כל מקום מעקות. אמרתי לו 'בוא לאילת, אתה מסתכל לזה, ייפול ילד שם, הוא נופל לך מ-10 מ'. אין מעקה, אין כלום. יש סלעים... אתה יכול להיכנס לים. מה. כל מדינה בעולם אתה מסתובב, אתה רואה שהמקומות האלה פתוחים. אין את המעקות... מעקות, מעקות. מילאנו את כל העיר. עכשיו אנחנו בדרך של נסיגה. התחלנו כבר לעשות כיכרות בלי מעקות. כי המתכננים כבר חותמים...

מר אבי מור יוסף: ... מעגל תנועה.

מר רחמים חניה: הכביש שמוביל למעקה.

מר אבי מור יוסף: כיכר יש אחת במדינה, זה בתל אביב, זהו. כי מבחינת...

מר יחיאל זוהר: מעגל תנועה.

מר אבי מור יוסף: מעגל תנועה, כי יש הבדל.

מר יחיאל זוהר: לכן אני אומר, בואו נתרכז בנושאים של בטיחות. כי אנחנו נתברבר פה, נריב חצי שעה... את הפרוטוקול, כי יש רוב. בסדר? אבל מה הלאה?

מר אבי מור יוסף: דבר נוסף נושא של ליקויים, כדאי לעשות פה איזשהו סיכום של ליקויים. ודרך אגב, אתה עשית בדו"ח שעבר... האפקטיביות של הזה. זאת אומרת, כמה ליקויים תוקנו... זה דבר מאוד חשוב שנותן לך אינדיקציה. כי סך הכל, תשמע, עוד שנה חולפת וחולפת ובינינו שמעון, אתה לא...

מר יחיאל זוהר: יש משהו שאנחנו נוהגים בוועדה המחוזית למשל, כל פרוטוקול של ישיבה.. כל פרוטוקול סוף שנה מאשר את כל הפרוטוקולים של כל השנה ואומר מה מתוך התכניות נעצר, מה התקדם. אם אתה תעשה את זה ותכניס לך שורה נוספת או 2 דפים נוספים לדו"ח הבא של 13 או של 14 או של 15-

מר שמעון אלון: ... את כל הדו"חות?

מר יחיאל זוהר: לא, אתה כותב התייחסות לדו"ח שנה קודמת, העירייה ביצעה כך וכך אחוזים מסך הליקויים אז אתה יודע מה, אנחנו לא מלאכים, אבל

עיריית נתיבות
ישיבת מועצה (שלא מן המניין) מספר 17

אם נבוא, אני אומר לך בוודאות, העירייה מבצע תיקונים מעל 60%, בוודאות אני אומר לך. אבל משרד הפנים למשל כשעושה את הבדיקה, נותן לנו את הדו"ח עם 1,000 ליקויים, ואומר לנו בשנה הבאה נשאר מתוך ה-1,000, 700 בוצעו ו-300 לא בוצעו. אז אנחנו נשארים תמיד עם איזו מכסה של מה נשאר.

מר שמעון אלון: אצלי לא אותם נושאים יש כל שנה בביקורת.

מר יחיאל זוהר: לא, לא משנה. מדברים באחוזים ביחס לזה. הנה, פתרתי לכם עוד ויכוח.

מר יאיר דהן: בוועדת ביקורת עושים את זה.

מר שמעון אלון: כן, אני יודע, אבל הם רוצים שיהיה בדו"ח. הם רוצים שהדוח הזה יביא תיקונים-

מר יאיר דהן: בסדר, יש את זה, רק לצרף את המסמך של ועדת ביקורת.

מר משה מימון: יש ועדת תיקון ליקויים.

מר אבי מור יוסף: רציתי להתייחס לנושא הזה של הישיבה. יחיאל, זה דבר מאוד-מאוד חשובה.

2. אישור תב"ר ממשרד התחבורה לשבילי אופניים בסך 4,186,704 ₪ (מחוץ

לסדר היום).

מר יחיאל זוהר: יש לי רק בקשה אליכם. בסוף הישיבה אם נסכים יש תב"ר אחד, דווקא של בטיחות, של שבילי אופניים, 4.189 מיליון, שאנחנו חייבים לאשר אותו, כי אחרת זה ידחה.

מר אבי מור יוסף: אין בעיה.

???: מאושר.

מר משה מימון: בחור, תוסיף בבקשה סעיף בסדר היום, אישור תב"ר ממשרד התחבורה לשבילי אופניים בסך 4,186,704 ₪. בהסכמה.

החלטה: הוחלט פה אחד (10 בעד) לאשר תב"ר ממשרד התחבורה לשבילי אופניים בסך 4,186,704 ₪

מר אבי מור יוסף: בנושא של הישיבה התיכונית, רציתי להתייחס שם, תראה, זה עניין, יש שם 14 מורים לפי מה שהכנת, שמעון, נכון?

מר שמעון אלון: כן. באותם שנים שבדקתי, כן.

מר אבי מור יוסף: עכשיו תשמע, יש 2 מורים שם-

מר שמעון אלון: שעדיין אין להם את הרישיון.

מר אבי מור יוסף: לא, תשמע. מי שלמשל אמור ללמד תנ"ך, בא ומלמד מתמטיקה. מי אישר דבר כזה? לא מבין.

מר יחיאל זוהר: שמה?

מר אבי מור יוסף: כן, מי שלמשל יש לה תעודה לתנ"ך, מלמדת מתמטיקה. מדעי החיים, גם מתמטיקה ואזרחות. חברה, זה לא נשמע טוב.

מר יחיאל זוהר: אוקיי, אוקיי. בוא נעצור.

מר אבי מור יוסף: למה אני אומר את זה, לא בגלל זה. סך הכל אתה, תשמע-

מר יחיאל זוהר: מי זה המורה שמלמד תנ"ך?

מר אבי מור יוסף: לא משה, לא צריך פה שמות. יש פה שמות של זה. יש פה שמות, רשום הכל וכל זה. אבל כל מורה שילמד את התחום שהוא התמחה. לא יכול להיות שמורה לתושב"ע מלמד מתמטיקה. למה? – כי סך הכל תשמע, זה יכול להקרין גם על רמת הלימוד, גם על ההכנה, על כל מה ש...

מר יחיאל זוהר: למה להאריך מילים? אין שום ויכוח שיש הסכמה. אגב, צריך להעריך את זה שזה נכתב בדו"ח הביקורת ולא הסתרנו מאף אחד.

מר אבי מור יוסף: לא, זה בהחלט, בהחלט.

מר יחיאל זוהר: ואני אומר לך שיש מקום לתקן את זה, וצריך לדבר. ופה, משה, גם על זה אין לך אחריות? תגיד לי ראובן פיניש?

מר משה מימון: מה, אני מנהל בית ספר? מה, אני מנהל ישיבה?

מר יחיאל זוהר: לא, לא, לא. תקרא ליוחנן.

מר משה מימון: יש לי כתפיים רחבות, אבל יש גם גבול.

מר אבי מור יוסף: אתה רוצה מנכ"ל על עליך? משה.

מר משה מימון: אני לא אחראי על מורים, עם כל הכבוד לך.

מר יחיאל זוהר: אגב, זה לא יכול לקרות השנה הזאת, מהסיבה הפשוטה

-

מר אבי מור יוסף: יכול להיות שזה, אני לא-

מר יחיאל זוהר: לא, לא. אני אגיד לך למה. רבותיי, השנה הם קיבלו סמל מוסד חדש עצמאי בישיבה, ואז כל המערכת נבדקת.

מר משה מימון: אבל אבי, יש כולה מורה אחד כזה, כל המורים בסדר.

מר אבי מור יוסף: לא, יש 2.

מר משה מימון: מורה אחד.

מר אבי מור יוסף: שמעון כתב 2.

מר משה מימון: סליחה, אחד, שהוא למד תנ"ך ותושב"ע והוא מלמד מתמטיקה.

מר אבי מור יוסף: נו, מדעי החיים, מתמטיקה ואזרחות. מה זה? בחיך.

מר משה מימון: סליחה, סליחה. מה אתה רוצה? כולם בסדר, כולה מורה

אחד. אל תעשה את זה-

מר אבי מור יוסף: מה מורה אחד? שניים. מה זה מדעי החיים? – מדעי החיים זה ביולוגיה, מלמד מתמטיקה ואזרחות. זה לא אחד, זה שניים. אחד ועוד אחד זה שניים.

מר משה מימון: סליחה, מחשבים מלמדים 2 מורים לפחות.

מר אבי מור יוסף: משה, תענה לי, כתוב מדעי החיים? אני סימנתי אותם.

מר יחיאל זוהר: תשמע, אם תעמיד אדם ממוצע מול המסך הלבן הזה ותגיד לו 'מה אתה רואה?', הוא רואה את הנקודה השחורה.

מר שמעון אלון: כאילו זה הרישיון וזה מה שהוא מלמד.

מר משה מימון: נו, אז מה הבעיה?

מר שמעון אלון: אז.. אחד פה ואחד פה. לזה הוא מתכוון.

מר אבי מור יוסף: יש לו מדעי החיים והוא מתמטיקה ואזרחות בכלל, משה. מה זה מדעי החיים? זה ביולוגיה.

!!!: ואזרחות הוא מלמד.

מר יחיאל זוהר: גמרנו, בסדר.

מר אבי מור יוסף: משה, ומתמטיקה. מה? רגע, אתה בא להתווכח? שחור על גבי לבן.

מר משה מימון: זה לא מתמטיקה.

מר אבי מור יוסף: עזוב, משה, אתה רוצה לעשות צחוק מזה? – אז תעשה, מה אכפת לי. זה לא, באמת.

מר יחיאל זוהר: נתתי לך תשובה. אגב, זו לא בדיקה שצריך לעשות אותה רק שם. זו בדיקה שתיערך במערכת. לדעתי במקצועות מסוימים. תראו, אם יבואו ויגידו לי 'המורה לתנ"ך הזה הוא מומחה למתמטיקה בלי שהוא למד למתמטיקה, והוא יכול להיות מורה טוב למתמטיקה', אז אני אין לי טענות. מנהל בסופו של דבר גם לוקח אחריות, והוא יכול לקחת אחריות. אבל אם שיבצוע מישהו בגלל העיניים הכחולות שלו, ולא היה להם משהו ונתנו לו רק משהו אחר לעשות, אז שם

אני בבעיה. ולכן העסק הזה צריך להיבדק, לא בעניין הזה שהוא מלמד כך, הוא מלמד כך. אלא באמת אם הוא מוכשר ללמד.

מר אבי מור יוסף: זו לא הכשרה שלו.

מר יחיאל זוהר: אוקיי, בסדר.

מר אבי מור יוסף: זו לא הכשרה שלו. כתוב פה, זו לא הכשרה השלו. ואי

אפשר עכשיו למצוא כל מיני תירוצים. זו לא הכשרה שלו ולא שום דבר. ודרך אגב, יש פה 3 מורים, אתה יודע מה? שלא נבדקו במהלך שלוש השנים הראשונות שהם עבדו. ועל פי החוק אם לא, הם קיבלו קביעות. גם אם אין להם רישיון...

מר יחיאל זוהר: טוב, מה עוד?

מר אבי מור יוסף: יש פה 3 מורים למשל, שכנראה לא נבדקו אז-

מר יחיאל זוהר: אני אומר לך נבדקו כולם.

מר אבי מור יוסף: הנה, עובדה, אז למה קיבלו קביעות?

מר יחיאל זוהר: אני אגיד לך מה אני עושה כל שנה, תקשיב לי רגע. כל

שנה לפני פתיחת שנת לימודים, אנחנו מכנסים את כל המנהלים. פעם היינו עושים את זה באשקלון, בשנים האחרונות אנחנו עושים את זה. ואני אומר להם 2 דברים, יושבת שם הגזברית, יושב שם יועץ משפטי ויושב שם ראש מינהל החינוך. ואני אומר ירבותי תקשיבו, אף אחד לא חותם על שום החלטה לקבל מורה או להעסיק מורה מבלי שקיבל אישור חתום ובכתב של 3 אנשים. לא בעלי זכות חתימה. גם גזברית, גם אני וגם... למה אני עושה את זה? כדי למנוע מצב שיקבלו כל מיני כאלה שמסתובבים סביב עצמם ורוצים להיכנס... אז אני לא יודע אלה אם בדקו לא בדקו. אני גם את זה רוצה לבדוק. אבל אני אומר לך, כמעט בוודאות, לא יהיה מצב שמישהו יקבל קביעות אם הוא לא עבר את ה-

מר אבי מור יוסף: לא, היו כבר.

מר יחיאל זוהר: אני לא יודע מי אלה.

מר אבי מור יוסף: המבקר כתב 3 מורים שהם כבר עובדים. תראה, בוא אני

אגיד לך.

מר יחיאל זוהר: תסביר לי מה זה, שמעון, 3 מורים שמה?

מר שמעון אלון: יש פה 3 מורים שלחינוך העל יסודי חייב להיות להם

רישיון הוראה. כמו שיש רישיון נהיגה. צריך לתת רישיון הוראה. אם אין לו, הוא צריך לעשות את זה תוך 3 שנים. אתה יכול לקבל אותו, להעסיק אותו זמנית תוך 3 שנים. ב-3 שנים האלה-

מר יחיאל זוהר: רגע, אחד, ואם אני אומר לך, בלי לבדוק את זה, שכולם

מעל 5-6 שנים עובדים במערכת?

מר שמעון אלון: כן, עובדים. אז אני מסכים איתך.

מר אבי מור יוסף: אתה לא יכול לפטר אותם.

מר יחיאל זוהר: אז מה אני מסביר לך? ... 10 שנים אולי.

מר שמעון אלון: רישיון הוראה קבוע זה טכני – זה א' ב' – לפעמים יש

מורה שאין לו רישיון הוראה קבוע, אבל הוא מורה מצוין והוא מוציא תוצאות, והמנהל... אותו. באמת.

??? המנהל הוא אחראי שהמורה ילמד...

מר יחיאל זוהר: יאללה, חבר'ה.

מר אבי מור יוסף: מי זה עכשיו, יש פה אנשים, שמה התפקידים שלהם?

סרוסי יאיר, מה הוא עושה?

מר משה מימון: הוא מורה.

מר אבי מור יוסף: מה הוא מלמד?

??? גינון, מה?

מר משה מימון: תגיד לי, מה זה קשור עכשיו לביקורת? מה זה קשור

לביקורת? מה זה משנה לך סרוסי מה הוא מלמד?

מר אבי מור יוסף: מה זה מה זה משנה?

מר משה מימון: מה זה קשור? עכשיו זה ביקורת. חבר'ה, עם כל הכבוד, זה לא עניין של המבקר.

מר אבי מור יוסף: בוא אני אגיד לך למה. מה קשור הביקורת? – כי הוא רשם את כל בעלי התפקידים, את אלה הוא לא רשום. שמעון, מה מלמד סרוסי יאיר? למה לא רשמת?

מר שמעון אלון: לא רשום.

מר אבי מור יוסף: למה לא רשום?

מר שמעון אלון: אין.

מר אבי מור יוסף: מה זה אין? לכולם רשמת... מה מלמד סרוסי יאיר? מה הוא עושה בבית ספר?

מר יחיאל זוהר: הנה, מנסים לאתר עכשיו את המנהלת שם. בסדר?

מר שמעון אלון: בצלאל הוא המנהל.

מר אבי מור יוסף: עזוב, לא בצלאל. אני מדבר על סרוסי יאיר.

מר שמעון אלון: נו, זה... בצלצל זה המנהל.

מר אבי מור יוסף: סרוסי יאיר, מורה למה?

מר משה מימון: ממלא מקום ל-

!!!: ממלא מקום, מורה מחליף. חסר מורה.

מר אבי מור יוסף: אז תרשום, למה אתה לא רושם? תרשום.

מר שמעון אלון: אני אמציא? אני לא אמציא.

מר יחיאל זוהר: אם אתה מעלה נושאים טכניים ונושאים מנהלתיים, גם אם זה לא מעניין אף אחד, אני מבחינתי רואה... לתקן ולעמוד בלוח זמנים, ולהגיש דו"חות בזמן. כשאתה שואל בן אדם כשיושב על דו"ח כזה... השאלה אליי, הוא לא יידע את התשובה, וגם זה הוא יצטרך לדעת את התשובה.

מר שמעון אלון: לא, אני יודע את התשובה.

- מר אבי מור יוסף:** אה, אתה יודע? אז מה?
- מר שמעון אלון:** כתוב שאין רישיון, כתוב לידו-
- מר אבי מור יוסף:** לא, הוא מרמה.
- מר שמעון אלון:** אבל ברישיון אין, לא כתוב.
- מר אבי מור יוסף:** מה הוא עושה בבית ספר?
- מר שמעון אלון:** אין לו רישיון.
- מר אבי מור יוסף:** מה הוא עושה בבית ספר?
- מר משה מימון:** הוא לא נכנס לזה, הוא נכנס...
- !!!:** אלה שיש להם תואר ראשון...
- מר משה מימון:** זה לא מעניין אותו... הוא אמר לך את זה.
- מר אבי מור יוסף:** אני המטרה שלי, משה... ותאמין לי שאני רוצה... אין לו שום טענה אליך.
- !!!:** למה אתם סתם כל הזמן?
- מר שמעון אלון:** אתה לא מסתכל על התוכן של הביקורת. אתה מנסה לחפש טעויות מנהליות.
- מר אבי מור יוסף:** אני לא מחפש שום טעות. אני שואל מה עושה סרוסי יאיר...
- מר שמעון אלון:** אבי, משפט אחד. אני הולך מבקר על סמך מסמכים ותעודות. אותי לא מעניין איזה תפקיד ממלא בבית הספר המנהל, המורה או... אני לוקח את הרישיונות שלהם, ברישיון כתוב איזה מקצוע הוא מוסמך ללמד ומה הוא מלמד בפועל. אדם שאין לו רישיון, אני לא יכול לכתוב מה מותר לו ומה הוא מלמד בפועל.
- מר אבי מור יוסף:** אתה עושה ראש קטן, שמעון, באמת.
- מר שמעון אלון:** לא, לא. ולא מעניין אותי... מה שאתה אומר.

מר אבי מור יוסף: ואני תמה... שמעון, אני לא מקבל. אדוני, אם אתה

מנהל את הביקורת בצורה הזו, בצורה סלקטיבית...

מר יחיאל זוהר: עכשיו אמרת לו שהוא בסדר.

מר אבי מור יוסף: לא, הוא בסדר, אבל אני מנסה לתת לו עוד דברים

שיעשה את הביצוע יותר זה-

מר שמעון אלון: אבל זה לא מעניין אותי מה הוא מלמד שם. לא מעניין

אותי. אין לי רישיון. מה, אני... שהוא מלמד מתמטיקה. תגיד לי למה הוא מלמד מתמטיקה, אין לו רישיון, מה אני אכתוב.

מר יחיאל זוהר: הרבה מאוד מורים אין להם רישיון.

מר שמעון אלון: אין מקום לביקורת.

מר דני אזולאי: זה טכני. צריך לבקש את זה. לא תבקש, לא תקבל.

מר שמעון אלון: מה אני אכתוב? איזה מקצוע הוא מלמד?

מר אבי מור יוסף: אדוני, זה מהותי, זה לא טכני.

מר שמעון אלון: אבי, לי אין רישיון, אז מה?

מר אבי מור יוסף: מה קשור עכשיו. אני שאלתי האדם הזה מה הוא מלמד,

זהו. אדוני, הוא מקבל שכר מהעירייה. מה הוא מלמד? מה הוא עושה? זה מה ששאלתי. זהו. אתה כועס עליי למה אני שואל מה הוא רוצה?

מר שמעון אלון: לא, לא כועס.

מר אבי מור יוסף: אז מה אתה אומר בכלל?

מר דני אזולאי: מה שחשוב לדעת אם יש לו תעודת הוראה או אין לו.

מר אבי מור יוסף: חבר'ה, תפסיקו עם הקשקושיה.

מר דני אזולאי: זה לא קשקוש, סליחה. יש לו תעודת הוראה או אין לו

תעודת הוראה. זה מה שחשוב.

מר יאיר דהן: הוא נמצא, הוא תקן עציץ. בסדר?

מר אבי מור יוסף: הוא עציץ? אז תרשום עציץ. כל המטרה של הדו"ח הזה זה להפיק ממנו תועלת, שלא יישנו מקרים כאלה בעתיד, חבר'ה. המחויבות שלך... אז אתה מסתכל על זה?

אנטולי אברבוד: הנה, זה בסדר.

מר אבי מור יוסף: זה לא בסדר בכלל.

אנטולי אברבוד: מה שהוא עשה זה בסדר. כתוב שבן אדם לא מכיר. איזה ליקוי צריך? שבן אדם לא מתאים למתמטיקה או לפיזיקה. מה זה משנה?

מר שמעון אלון: תודה רבה.

מר יאיר דהן: טוב, דו"ח הביקורת, שמעון אלון, תודה רבה לך. היה יפה מאוד, הכל מצוין, ספר יפה ערכת. תודה רבה לראש העיר, זהו.

<p><u>החלטה:</u> הוחלט פה אחד (10 בעד) לאשר את המלצות מבקר העירייה לשנת 2011.</p>
--

מר יחיאל זוהר: חבר'ה, 2 דברים. אחד זה הסיפור של האמוניה. היות ולא מעט חברי מועצה מעורבים בסיפור הזה, במפעל הזה של הגלידות. נחתם הסכם בבית המשפט הגבוה לצדק עם המדינה, עיריית נתיבות והמפעל, על איזשהו הסכם שמביא אותנו למצב שהוא יעשה את כל מה שצריך לעשות על פי הדרישות של איכות הסביבה. זה הרבה מאוד השקעות. ואז זה יורד לרמת סיכון אפס. זאת אומרת, מאותו רגע כל העסקים סביבו יכולים להמשיך ולפעול, כמובן ברישיון ועל פי ממתן רישיון על ידי העירייה לעמוד בתחומים. עד עכשיו היה 100 מ', אנחנו הגשנו כתבני אישום קרוב ל-20 בעלי עסקים מסביב למפעל הזה. נאלצנו להגיש משום שהם היו בסכנה ואגב את העתירה אנחנו הגשנו, העירייה הגישה. כך שאני לא יכולתי. זה אגב סוג הדברים שאני אומר לכם שאסור לקחת סיכון. אני יכולתי לשבת בשקט. אם לא הייתי מגיש עתירה, אף אחד לא היה מדבר, לא היה קורה

עיריית נתיבות
ישיבת מועצה (שלא מן המניין) מספר 17

כלום. היה ממשיך המפעל לעבוד. העליתי את זה לאן שזה צריך לעלות, בעתירה שלנו נגד המדינה לבג"ץ. ואז בג"ץ חייב אותנו ללכת לעשות את מה שהוא עושה, איכות הסביבה הצטרפו אלינו, אנחנו משלמים איזה 30,000 ₪, משהו כזה, למפעל כדי לעזור לו בהוצאות. הצד השני גם המדינה משלמת 30,000 ₪, וזה אני מקווה שיבוא פתרון. זה עוד לא פותר את הבעיה של העסקים שחיים שם. עד שהנושא לא יוסדר ויגמרו את זה, ניתן לוח זמנים של 3-4 חודשים לגמור את העניין. תודה רבה לכולם.

מר יחיאל זוהר
ראש העירייה

מר משה מימון
מנכ"ל העירייה

קובץ החלטות

1. אישור דו"ח מבקר העירייה לשנת 2011.

החלטה: הוחלט פה אחד (10 בעד) לאשר את המלצות מבקר העירייה לשנת 2011.

2. אישור תב"ר ממשרד התחבורה לשבילי אופניים בסך 4,186,704 ₪ (מחוץ לסדר היום).

החלטה: הוחלט פה אחד (10 בעד) לאשר תב"ר ממשרד התחבורה לשבילי אופניים בסך 4,186,704 ₪